

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 264/2538

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ นายสมศักดิ์ รุ่งสาตรา จำเลย นายสมศักดิ์ รุ่งสาตรา จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.อ. มาตรา 357

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ฎีกาของจำเลย เป็นปัญหาข้อเท็จจริงทั้งสิ้นเนื่องจากผู้พิพากษาไม่ได้รับรองให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงไม่รับฎีกาของจำเลยฉบับนี้ จำเลยเห็นว่า ฎีกาที่ว่าศาลอุทธรณ์รับฟังพยานหลักฐานโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นปัญหาข้อกฎหมาย โปรตมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยด้วย หมายเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 46 แผ่นที่ 2) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 357 วรรคหนึ่ง ให้จำคุก 3 ปีค่าให้การชั้นสอบสวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสี่ คงจำคุก 2 ปี 3 เดือน ให้จำเลยคืนเงิน 150,000 บาท แก่ผู้เสียหาย รับผิดชอบต่อเงินฝากของกลาง ข้อหาอื่นของโจทก์นอกจากนี้ให้ยก ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 44) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 46 แผ่นที่ 2) คำสั่ง พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยพยานหลักฐานอื่นของโจทก์แล้ววินิจฉัยต่อว่า และโจทก์มีบันทึกคำให้การชั้นสอบสวน ของจำเลยเอกสารหมายเลข จ.40 เป็นพยานเอกสารประกอบ ซึ่งจำเลยให้การไว้ด้วยว่า ฯลฯ เห็นได้ว่าจำเลยได้ให้การ ต่อพนักงานสอบสวนตามเอกสารดังกล่าวเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2535 ซึ่งเป็นวันที่จำเลยถูกจับกุม น่าจะไม่มีเวลาคิดไตร่ตรองเพื่อช่วยเหลือหรือปกป้องผู้ใด เชื่อว่าจำเลย ได้ให้ถ้อยคำไปตามความจริงที่รับรู้เห็นโดยไม่มีเหตุจงใจ หรือถูกบังคับขู่เข็ญ แต่ในชั้นพิจารณาจำเลยกลับเบิกความ แตกต่างไปว่า ฯลฯ น่าเชื่อว่าคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลย เป็นความจริงยิ่งกว่าคำเบิกความชั้นศาล ทั้งคำให้การของพยาน ชั้นสอบสวนก็ไม่มีกฎหมายบัญญัติไม่ได้รับฟังประกอบเป็น ข้อพิจารณาของศาล แต่ประการใด ฯลฯ และเห็นว่าโจทก์ ส่งเอกสารดังกล่าวประกอบคำชก้านของโจทก์ในระหว่างที่จำเลยซึ่งเป็นผู้ให้ถ้อยคำตามเอกสารนั้นกำลังเบิกความ ซึ่งทนายความจำเลยมีโอกาสที่จะถามติดไต่อยู่แล้ว จึงไม่ทำให้จำเลยเสียเปรียบแต่ประการใด ฯลฯ ที่จำเลยฎีกาว่า พนักงานสอบสวนไม่ได้เบิกความรับรองว่าเป็นผู้สอบสวนตาม เอกสารดังกล่าว จึงเป็นเอกสารนอกสำนวน ถือว่าเป็นเพียงคำแถลงการณ์ประกอบคดีเท่านั้น จะนำมาเป็นพยานใช้ยัน ลงโทษจำเลยไม่ได้ นั้น เป็นฎีกาโต้เถียงดุลพินิจในการ รับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์ เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

เสริม บุญทรงสันติกุล · อูระ หวังอ้อมกลาง · ปราโมทย์ ขพานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/264/2538>